

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25366/2024
05.02.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Драган Каличанин, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Милослав Ивић, адвокат из ..., ради утврђења права својине по основу стицања у породичној заједници, одлучујући о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 576/2024 од 22.05.2024. године, у седници одржаној 05.02.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 576/2024 од 22.05.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 576/2024 од 22.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 977/23 од 01.11.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је главни тужбени захтев, којим је тужилца тражила да се утврди да је по основу стицања у породичној заједници са туженима, титулар права приватне својине са обимом удела у идеалном делу од $\frac{1}{4}$ на ванкњижној породичној стамбеној згради која се састоји од приземља, једног спрата, површине у основи 96м² и бруто развијене грађевинске површине 192м² на кат. пар. бр. .. КО ..., уписане у листу непокретности број .. КО ..., што су тужени дужни да признају и дозволе тужилци да се по основу сусвојине упише у јавне књиге под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке, одбијен је евентуални тужбени захтев, којим је тражено да се обавезу тужени да на име увећања њихове посебне имовине и то у виду доприноса приликом изградње ванкњижне породичне стамбене зграде, која се састоји од приземља, једног спрата, површине у основи 96м² и бруто развијене грађевинске површине 192м² на кат. пар. бр. .. КО ... уписане у листу непокретности број .. КО ..., тужилци солидарно исплате новчани износ од 1.466.400,00 динара. Ставом трећим изреке, тужилца је обавезана да туженима накнади трошкове парничног поступка од 340.600,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 576/2024 од 22.05.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом и другом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу трећем изреке, тако што је тужиља обавезана да туженима накнади трошкове парничног поступка од 323.328,50 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник Републике Србије“, бр.72/11... 18/20 и 10/23 – други закон) Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП. Врховни суд је оценио да у овој врсти спора не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, нити правних питања у интересу равноправности грађана. Није потребно ни ново тумачење права, нити уједначавање судске праксе.

Предмет тражене правне заштите је утврђење права својине по основу стицања у породичној заједници (основни тужбени захтев), односно исплата новчаног износа на име доприноса тужиље увећању посебне имовине тужених (евентуални тужбени захтев). Правноснажном пресудом, применом материјалног права из одредби чланова 171. 177. 178. 180. и 195. Породичног закона, и применом правила о терету доказивања, одбијени су и главни и евентуални тужбени захтев тужиље. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са праксом и правним ставовима израженим у одлукама Врховног касационог суда и Врховног суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима странака, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега нема услова за одлучивање у ревизији као о изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, јер правилна примена материјалног права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања. Тужиља није уз ревизију доставила правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињенично - правној ситуацији. Ревизијом се оспорава оцена доказа и правилно утврђено чињенично стање, што не представља разлог за примену института изузетне дозвољености ревизије. Стога, како нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, то је Врховни суд .

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 11.02.2019. године, а поднеском од 31.05.2023. године, прецизиран је тужбени захтев. Вредност предмета спора побијаног дела је 1.446.400,00 динара. Овај износ, према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, представља динарску противвредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност побијаног дела не прелази не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе, то је Врховни суд нашао да ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**